

Bijbels perspectief

Woord van de week

Filippenzen 3:10

(Dit alles) om Hem te kennen en de kracht zijner opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden, of ik, aan zijn dood gelijkvormig wordende, zou mogen komen tot de opstanding uit de doden.

‘(Dit alles)’ slaat op de voorgaande verzen waarin het verlangen dat Paulus hier uitdrukt al heel duidelijk naar voren kwam. Wat hem winst was, achtte hij schade, ja *alles* achtte hij schade en wat graag gaf hij dat alles prijs en hield hij het voor vuilnis en dat enkel en alleen omdat de kennis van Christus Jezus, zijn Here, dat alles te boven ging. Wat ‘dit alles wat hij schade achtte’ behelsde? Zijn afkomst, zijn status en noem maar op. Samen te vatten in het ons zo bekende en belangrijke begrip: het Ik, of het Zelf. Spreekt dit verlangen van Paulus ons (nog) aan? Meer, kenmerkt het ook (nog) ons leven?

Het verlangen van Paulus om Christus Jezus te kennen gaat het intellectuele kennen verre te boven. Het gaat hem om een intiem en persoonlijk kennen met als absoluut resultaat een zichtbaar worden van Christus Jezus in en door zijn leven, de kracht van zijn opstanding. Het zo kennen, en als gevolg daarvan het zichtbaar worden van Christus Jezus in en door je leven, is alleen mogelijk als je bereid bent dezelfde weg te gaan die de Zoon van God is gegaan, de weg waarbij wij in deze lijdenstijd in het bijzonder stilstaan: de kruisweg - van gemeenschap aan zijn lijden tot en met het aan zijn dood gelijkvormig worden. Ofwel, dat wat Paulus verkondigde in Romeinen 6 als ‘sterven aan jezelf’. Alleen die weg leidt naar het Hem kennen zoals hier bedoeld door Paulus en doet je worden en zijn wat God van den beginne onder mens-zijn verstond. Het is een uitkomen bij, zoals Selwyn Hughes kernachtig weergeeft, ‘ik ben die ik ben omdat Hij is wie Hij is’. Niks zoeken in jezelf zoals ondermeer de psychologie van vandaag wil doen geloven. Maar er helemaal voor gaan om Hem te kennen. Wie is Hij voor u, jou en mij? Kennen we Hem, weten we wat gemeenschap aan zijn lijden is? Zijn we bereid tot een (dagelijks) sterven aan onszelf? Kennen we zo onszelf?

Wanneer we letten op het slot van het gekozen tekstvers, dan gaat het bij Paulus in het verlangen om Christus Jezus te kennen om het uitkomen bij Gods oorspronkelijke doel met de mens in Christus (het doel al van voor de grondlegging der wereld): het delen in de heerlijkheid van Gods Zoon. En dat is meer dan enkel eeuwig leven. Dat is er bij zijn, in de volle zin van het woord, als Hij straks als de Christus terugkomt om zijn Rijk voorgoed te vestigen. Paulus spreekt voor zich persoonlijk de hoop (een levende hoop!) uit te mogen komen tot de opstanding tussen de doden uit. Christus Jezus was de eerste (eersteling) die met Pasen op deze wijze opstond: tussen de doden uit. De uitkomst van het gehoorzaam gaan van de lijdensweg. Paulus wenste deel te hebben aan wat Jezus op weg naar Golgotha onder de noemer ‘rede over de laatste dingen’ (Matt. 24:1-51) zijn discipelen onderwees toen hij sprak over zijn wederkomst en de opname (vers 40 e.v.) en waarover Paulus vanuit openbaring heeft geschreven in ondermeer 1 Thessalonicenzen 4:13-18. Hij beseftte dat het geen vanzelfsprekendheid was, maar een zaak nadrukkelijk verbonden aan het gaan, in navolging van Christus Jezus, van de kruisweg. Dat is de enig goede weg! Bezinnen we ons daarom op weg naar Goede vrijdag en Pasen... *Ik jaag er naar of ik het grijpen mocht, de prijs der roeping Gods.* Zijn wij op die weg? Heilig is Hij, onze hoop, onze enige Koning en Heer! Christus Jezus.

Gebed

Dat het verlangen dat Paulus bezat en zijn leven bepaalde het onze mag zijn: U kennen Here Jezus Christus en de kracht van Uw opstanding. Daarom, doorgrond en ken mijn hart en zie of er in mij een heilloze weg is en leidt mij op de eeuwige weg – de weg naar de door U voor mij gedachte toekomst: één zijn met Uw Zoon. Daartoe spreek ik uit bereid te zijn U na te volgen! Uit genade om Jezus wil, amen.